

ний дендропарк «Софіївка» були на достатньому рівні на початку дослідження, але вони покращилися ще у 31 % студентів. Знання унікальної флори та фауни Канівського природного заповідника, що має наукову цінність і є базою Київського національного університету, покращилися у 26 % студентів, а 25 % більше дізналися про лікувальні властивості мошногогірської мінеральної води.

Діяльність заgonу сприяла більш відповідальному ставленню до природи, отриманні практичного досвіду екопозитивної поведінки. Так, наприклад, 49% студентів, а це на 24% більше ніж на початку дослідження, почали постійно дбати про збереження природи рідного краю, бережливо ставитися до представників рослинного і тваринного світу області. 43% відмітили, що слідкують за чистотою навколишнього середовища, не засмічують під час відпочинку природні об'єкти, систематично беруть участь у заходах по прибиранню. 42 % студентів стали активніше брати участь у заходах по озелененню рідного міста чи села. 29 % почали систематично слідкувати за економією паперу під час друкування навчальних матеріалів. Найскладніше студентам відмовитися від використання зручних одноразових товарів, пластикових пакетів. Окремо відмічаємо, що 37 % студентів стали частіше говорити зі своїми рідними, друзями, знайомими про важливість збереження природи та ділитися екологічними знаннями отриманими в коледжі.

Висновки Така форма екологічного виховання як робота екологічного заgonу є ефективною у медичному коледжі та дозволяє поєднувати різні види виховання: розумове, моральне, естетичне, патріотичне, правове, фізичне, трудове.

Такий підхід дозволяє формувати майбутнього медичного та фармацевтичного фахівця, який є:

- » сучасною людиною з високим рівнем екологічної свідомості, культури, екопозитивною поведінкою;
- » свідомим громадянином, що є патріотом своєї держави, знає і любить природу рідного краю, дбайливо до неї ставиться;
- » професіоналом, який розуміє всю небезпеку складної екологічної ситуації для здоров'я людини і буде здійснювати пропаганду здорового способу життя, допомагати зменшити негативний вплив шкідливих чинників на здоров'я пацієнтів.

Перелік використаних джерел:

1. Курняк Л.Д. Екологічна культура: поняття і реальність. // Вища освіта України. - 2006. - №3. - С. 32-37.

2. Наказ № 687 від 27.11.08 р. «Про покращення виховної роботи у вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладах I-IV рівнів акредитації, закладах післядипломної освіти, науково-дослідних установах і закладах охорони здоров'я» – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.uazakon.com>

3. Русанова С. Г. Модель навчально-виховного процесу закладу освіти екологічного спрямування / С. Г. Русанова [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.tpal.com.ua

4. Паламарчук О. М. Екологічна свідомість: процес виникнення та динаміка розвитку / О. М. Паламарчук / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : ecopsy.com.ua

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Соколовська І.А, Воронець М.В.
Запорізький державний медичний університет

Інформація про автора

Воронець Марія Володимирівна, бакалавр ЗДМУ

Науковий керівник Соколовська Ірина Анатоліївна, кандидат медичних наук, старший викладач

Анотація Характерною ознакою сьогодення є зростання темпів змін сучасного суспільства та його інформатизація. Комп'ютери та інформаційні технології створюються та удосконалюються для того, щоб допомагати людям думати, діяти та навчатися ефективно. Вони не лише розширюють можливості професійної діяльності, але й вимагають опанування новими знаннями та навичками. Невід'ємною частиною освітніх реформ є інформатизація освіти. Інформатизація вищих навчальних закладів нині незворотний процес зміни організації, змісту і методів навчання, підготовки молодих спеціалістів до роботи в інформаційному суспільстві.

Постановка проблеми Проблема виховання, освіти, розвитку молодого покоління набувають особливого значення, оскільки доля майбутнього людства більшою мірою залежатиме від розвитку духовної і моральної сфери суспільства. Тому саме професійна педагогічна діяльність викладача як носія духовних цінностей, спадкоєм-

ця покоління покликана сприяти утвердженню гуманної, демократичної особистості, здатної до саморозвитку, самореалізації своїх інтересів та обдаровань. Розвиток системи вищої освіти вимагає від педагогічної науки й практики вивчення і впровадження сучасних технологій та нових методів навчання дітей та молоді. Інновації в педагогіці пов'язані із загальними процесами, що відбуваються в суспільстві, глобалізаційними та інтегральними змінами. Також не менш важливим є інтеграція школи України до загальноєвропейського освітнього простору, що пов'язана з проблемами, розв'язання яких бачиться у реформуванні системи підготовки кадрів згідно з міжнародними вимогами.

Виклад основного матеріалу Інновації в освіті є закономірним явищем, динамічним за характером і розвивальним за результатами, їх запровадження дозволяє вирішити суперечності між традиційною системою і потребами в якісно новій освіті. Суттєвою ознакою інновації є її здатність впливати на загальний рівень професійної діяльності педагога, розширювати інноваційне поле освітнього середовища у навчальному закладі, регіоні. Як системне утворення інновація характеризується інтегральними якістьми, інноваційним процесом, інноваційною діяльністю, інноваційним потенціалом, інноваційним середовищем.

Отже, інновації в освіті – це процес творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану. Слово «інновація» має багатомірне значення, оскільки складається з двох форм: власне ідеї та процесу її практичної реалізації.

З упровадженням у навчально-виховний процес сучасних технологій викладач все більше набуває функції консультанта, наставника. Останнє вимагає від нього спеціальної психолого-педагогічної підготовки, оскільки у професійній діяльності викладача реалізуються не тільки спеціальні предметні знання, але й сучасні знання у сфері педагогіки і психології, технології навчання і виховання.

Інноваційну спрямованість педагогічної діяльності зумовлюють соціально-економічні перетворення, які вимагають відповідного оновлення освітньої політики, прагнення педагогів до засвоєння та застосування педагогічних новинок. Необ-

хідність в інноваційній спрямованості педагогічної діяльності на сучасному етапі розвитку освіти і суспільства в цілому зумовлена рядом обставин.

По-перше, як вже наголошувалось, входження України в європейський простір, впровадження європейських норм і стандартів в освіті, науці і техніці зумовлює необхідність докорінного оновлення системи вищої освіти, методології, технології і методики організації навчально-виховного процесу у ВНЗ. Інноваційна спрямованість діяльності викладачів та студентів передбачає створення, освоєння і використання педагогічних нововведень як вітчизняних, так і зарубіжних учених та педагогів.

По-друге, посилення гуманітаризації змісту освіти, неперервні зміни обсягу, складу навчальних дисциплін, введення нових спеціальностей, нових навчальних предметів, елективних курсів потребують постійного пошуку нових організаційних форм, технологій навчання.

По-третє, зміна характеру відношення викладачів до самого факту освоєння і застосування педагогічних нововведень. Інноваційна діяльність раніше у цілому зводилася до використання рекомендованих зверху нововведень. Нині інноваційна діяльність набуває все більше вибіркового та дослідницького характеру. Посилюється ступінь свободи викладача, який раніше діяв у жорстко регламентованих умовах.

По-четверте, входження ВНЗ у ринкові відносини, виникнення нових типів не державних навчальних закладів різних форм власності, створює реальну ситуацію їх конкурентоздатності.

Сьогодні у ВНЗ України широко використовується рейтингова система контролю організації навчального процесу й оцінки знань студентів. Головна мета впровадження рейтингової системи оцінювання знань студентів – поліпшення якості навчання шляхом активізації навчальної діяльності, стимулювання активної самостійної роботи студентів, підвищення об'єктивної оцінки знань, виявлення індивідуальних здібностей студентів, а також створення умов для здорової конкуренції, націленої на здобуття більш високого місця у рейтинговому списку групи, спеціальності, факультету. Ця система надає можливість розпочати впровадження кредитно-модульної системи, як того вимагає Болонський процес.

Висновки Модернізація системи вищої освіти в Україні характеризується поєднанням традицій, що склалися у вітчизняній вищій шко-

лі і новими ідеями, що пов'язані із входженням України в європейський та світовий освітній простір. Для системи університетської освіти характерні сучасні інноваційні тенденції: орієнтація на європейські та світові освітні стандарти, розвиток багаторівневої освітньої системи, потужне збагачення ВНЗ сучасними інформаційними технологіями, широке включення в систему **Internet**, розвиток інноваційних технологій навчання тощо.

Отже, вищі навчальні заклади можуть вважатися інноваційними, якщо університет являє собою науково-освітній мегаполіс і виступає як центр науки, освіти, культури; основні принципи розвитку освіти у вузі передбачають зв'язок науки і практики, громадянське виховання, інтелігентність; навчально-виховний процес будується з урахуванням глобалізаційних та євро інтеграційних процесів; педагогічна система еволюціонує в гуманістичному напрямку; поєднуються традиційні педагогічні напрацювання із сучасними інноваціями; навчальна робота органічно поєднується з науково-дослідною. Все це в цілому направлено на оновлення системи освіти з урахуванням вимог світових стандартів спрямованих на саморозвиток вищої школи.

Перелік використаних джерел

1. Бордовская Н. В. Педагогика / Н. В. Бордовская, А. А. Реан.- Спб.: Питер, 2001.
2. Дубасенюк О. А. Інноваційні освітні технології та методики в системі професійно-педагогічної підготовки // Професійна педагогічна освіта: інноваційні технології та методики: Монографія / За ред. О. А. Дубасенюк. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. – С. 14-47.
3. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; гол. Ред.. В. Г. Кремень. - / К.: Юрніком Інтер, 2008. – 1040 с.

ВДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО ПРОЦЕСУ ВИКЛАДАННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН ВУЗІВ

Соколовська І.А., Кірова К.Є., Булига В.С.
Запорізький державний медичний університет

Інформація про авторів

Соколовська Ірина Анатоліївна, кандидат медичних наук, старший викладач

Кірова Каріна Євгеніївна, бакалавр ЗДМУ.

Булига Вероніка Сергіївна, бакалавр ЗДМУ.

Анотація У сучасному світі бурхливий розвиток науки з кожним роком все більше проникає у наше життя, роботу, навчання, та інші види людського буття, настільки стрімливо, що іноді ми цього не помічаємо. Однак знаходиться осторонь та не скористатися тими можливостями, які дає нам наука теж не можна, адже нові знання та вміння значно полегшують продуктивність роботи, навчання студентів, діагностику захворювань та покращують ефективність лікування. Тому вдосконалення навчально-методичного процесу викладання дисципліни це перша ступінь для підготовки фахівців.

Постановка проблеми Для підготовки майбутніх фармацевтичних та медичних фахівців в умовах сучасної освіти, потрібно якісне навчально методичне забезпечення згідно останніх інноваційних технологій та експериментально-дослідницької роботи. Для цього навчальний процес повинен базуватися на принципах методичної та інформаційної організації з елементами самостійної роботи, впровадження нових ефективних форм контролю знань-умінь, проведення лекції з мультимедійними технологіями, методичні рекомендації для практичних занять та найновіші підручники, навчальні посібники, а також комп'ютерні програми та сучасно обладвані лабораторії для розвитку дослідницької діяльності молодих фахівців. Єдиною проблемою, яка затримує це є фінансова, хоча в даному випадку це все залежить від бажання та стремління досягати успіхів молоді.

Виклад основного матеріалу У системі вищої технічної освіти лекційні та практичні заняття реалізують декілька функцій. До основних функцій належать: наукова (або методологічна), навчальна (або пізнавальна), стимулювальна та виховна. Наукова функція (або методологічна) - полягає в передачі студентам сучасного стану науки, її методу і змісту, принципів і закономірностей, її основних ідей та категорій, узагальнених нею фактів, явищ, подій. Методичне значення лекції полягає насамперед в тому, що лектор розкриває студентам метод науки, за допомогою якого аналізуються життєві явища. Лекція - це школа наукового